

tages i Tjeneste i disse Stillinger, kun ganske faa gaar direkte tilbage til Praksis, men i de nævnte Stillinger, hvor deres Arbejde bliver at være Vejledere og Raadgivere for Ungdommen; thi praktisk skolede unge Mænd er den Ungdom, der søger til vore Landbrugsskoler, det er Mænd imellem 20 og 25 Aar, og at forstaa at være Lærer for saadanne Folk er en stor og vanskelig Opgave, det kræver en Modenhed og Udvikling og navnlig indgaaende Kendskab til det Fag, man skal foredrage for disse unge, og har man ikke erhvervet sig en saadan Indsigt, bliver det en kummerlig Lod for vedkommende, et daarligt Resultat for Eleverne og et slet Udbytte for det Landbrug, der skulde høste Fordel deraf. Den Opgave, som saaledes er stillet Landbrugets Lærere, er stor og betydningsfuld, men vore Konsulenter har en lignende Opgave; de skal være Vejledere for kyndige ældre Mænd, der ofte er særdeles kloge og skolede i det praktiske Liv og forretningsdygtige, saa ogsaa der kræves en Modenhed hos den unge Mand, hvis han vil løse sin Opgave paa fyldestgørende Maade. Begge disse Grupper af Mænds Indsats er af største Betydning for hele vort Samfunds økonomiske Trivsel, jeg kan sige, at hvis disse Opgaver forsømmes, bliver det praktiske Resultat af skæbnesvanger Betydning for vort økonomiske Liv.

Det var mig en stor Tilfredsstillelse at høre det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) pege paa, at den Periode, som kommer efter Krigen, uden Tvivl vil blive af den Art, at Landbruget her i Landet maa vide at ruste sig til det yderste for at erhverve sig Evne til at imødegaa den Konkurrence, som det krigstrætte og hungrige Europa utvivlsomt vil blive ført ind paa. Den skærpede Kolonialpolitik vil maaske nok svækkes meget væsentligt efter Krigen, Fristelsen efter Eventyr vil neppe blive saa stor; tværtimod, Sandsynligheden taler for, at man vil se, at Europas Folkeslag holder sig hjemme, og Spørgsmaalet om det, man kalder indre Kolonisation, som de sidste ti Aar før Krigen var saa stærkt fremme i Tyskland, maa aabenbart melde sig igen i alle Europas Lande, muligvis ogsaa i England. I saa Fald er det af allerstørste Betydning, at vi er dygtigere end de andre, og vi har

saa mange Betingelser for at blive det, naar blot vi vil indstille os rigtigt. Men hvis man vil lave Landbrug uden at ville tilegne sig den fulde videnskabelige Indsigt, som Nutiden byder, kommer man til kort overfor de andre Lande, thi de skal nok vide at tage alle Hjelpekilder i deres Tjeneste.

Den første skarpe Kritik, som fremkom over den Behandling, som Landbruget har været Genstand for i det andet Afsnit, altsaa omkring 1894, da den daværende Udvidelse af Byggeføretagenderne var tilendebragt, blev rejst af Foreningen af Landbrugskandidater, som blev dannet i 1897 netop for at virke hen til, at den uheldsvangre Beslutning, som var taget i Aarene 1888—92, og som blev ført ud i Livet ved Bygningen i 1892—94 og den ændrede Undervisning, der paaibegyndtes i 1894, kunde blive ændret. I alle vore Bestræbelser derfor har vi mødt fuld Forstaaelse hos de fleste Lærere og Professorer i Undervisningsraadet; naturligvis har der ogsaa været Gnidningsmodstand og Kamp, det enkelte Fag vilde jo gerne begunstiges, selv om det skete paa Bekostning af andre, og da Landbrugsfagernes Lærerkrafter ikke har været størst i Antal, kan det være, at de af den Grund ikke har haft den Støtte, de burde have haft. Det skal jeg ikke fortabe mig i, men blot udtale Forventning om, at det Lyssyn, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) lagde for Dagen, efterhaanden maa vinde Indpas, saa at man ogsaa her i den høje Rigsdag vil forstaa, at det gaar ikke an at forsømme den Undervisningsanstalt, hvis Opgave er at anvende Videnskaben i den højeste Produktions Tjeneste her i Landet, Produktionen af Raavarer. Den Interesse hos Rigsdagen haaber jeg skal give sig til Kende ved Lovforslagets endelige Vedtagelse; man kan jo ikke smigre sig med, naar man ser de tomme Bænke i Dag, at denne Opfattelse allerede er til Stede, men jeg haaber, den skal komme ogsaa i den høje Rigsdag. (*Ivar Berendsen*; Og det er lutter Købstadrepræsentanter, som hører efter). Jeg har bemærket, at dette desværre ikke er urigtigt.

Jeg kunde fremhæve forskellige Udtalelser fra den nævnte Forenings forskellige